

منظر، زمینه ادراک تحول

خواتو نونش، استاد معماری
منظر دانشگاه پلی تکنیک
لیسبون، مؤسس و مدیر
دفتر معماری منظر پروآپ،
joao.nunes@proap.pt

● منظر واژه‌ای است که معانی گوناگونی دارد؛ از رایج‌ترین معنای آن یعنی ادراک بصری به هم پیوسته یک نما یا یک قاب منظره از پیش در نظر گرفته شده یا تصادفی، تا یک مکانیسم پیچیده که امکان تبیین و پیش‌نمایش مکان‌هایی از جهان را می‌دهد. این مکان‌ها نتیجه ترکیب فرآیندهای طبیعی و فرهنگی جهان از مواد معدنی و زیستی، واقعیت بیرونی عینی و دنیای خیال هستند. پیش‌بینی، تبیین یا توضیحی از دیدگاه‌های ژنتیکی، متابولیکی، طبیعی و فرهنگی. واژه منظر زمانی جالب توجه می‌شود که به دنیای معانی اشاره می‌کند و در این وجه بدون شک در تعریف چارچوب تفکر معاصر مهم‌ترین میانجی در روابط میان انسان و جهان در آینده‌ای نزدیک خواهد بود.

این نوع تفکر شامل شیوه‌ای از قرائت و درک عالم و زاینده رویکردی روش شناختی است که شکاف میان موضوعات مختلف و روش را با تلاش دیرینه خود در پاسخ به جستجوی نامیدانه بشر پر می‌کند. درست مانند علم جغرافیا، این نوع از تفکر بسیار مورد علاقه جهانیان و توصیفات ساکنان عالم است، اما برخلاف جغرافیا این شیوه از تفکر پروژه‌های فعلی و آگاهانه برخاسته از نیاز دائمی تحول جهان را به دلیل مسائل فنی، اخلاقی و بلند پروازانه به شکلی غیر مستقیم هدایت می‌کند.

همانند علم ریخت‌شناسی زمین (ژئومورفولوژی)، این نوع از تفکر نیازمند درک تاریخ تکامل جهان و تحولات فیزیکی آن است ولی شامل شناخت سایر جوامع روی زمین نیز می‌شود زیرا

stability and permanence that structured the construction of the “New World”.

Time is a fundamental concept for the understanding of the Landscape.

Time distinguishes Landscape projects from other approaches, all of which define project as a single moment in time instead of a set of moments anticipating a spatial definition. A fluid continuity, in which the present is not a forceful shift but a simple connection between past and future. A creative future through the capacity to build productive relations between man and site, based on a humble position that takes into account contemporaneity in a wider timeframe.

Contemporaneity as a bond between past and future, that permits transformation and above all, does not impoverish the world left to our descendants.

The ethical basis for transformation is orientated towards clear values (Productivity and Diversity). Transformation is possible; to accept societal impulses with the excuse of “progress” is justified by a healthy relationship between past and present, as long as continuity (coherence of landscape processes through time) and diversity are ensured.

plus important, et c'est le moment de la signification. La contemporanéité comme un lien entre le passé et le futur dispose d'une connexion qui assure l'écoulement et la continuité dans le temps, avec l'épaisseur nécessaire des relations du temps et du lieu, la traversée et la cohérence, sans bloquer l'admission de nouveaux éléments à la transformation. Cette transformation doit assurer par une défense de conscience, que nous ne laissons pas un monde plus pauvre vers les générations à venir, mais que la transformation sera plutôt créative vers la productivité (production primaire) et la diversité.

Cette orientation dans une défense claire des valeurs (productivité et la diversité) constitue le fondement de l'éthique dans les possibilités de transformation du projet - la transformation est possible en considérant la possibilité de satisfaire les désirs de changement, de progrès, de frivole et aussi ridicule que ces désirs peuvent être, les plus profonds et justifiés (qui sommes-nous pour juger) par les communautés. Ces processus deviennent possibles dans le tirage au sort d'une relation saine entre le passé et le futur aussi longtemps que la continuité (cohérence des processus dans le paysage à travers le temps) et la diversité.

Le projet de paysage vient de cette façon, à partir de son cadre éthique, la morale qui sous-tend, les tendances ou les goûts, et est donc libre et responsable en tant que médiateur entre transformation et conservation, entre passé et futur, entre

As such, Landscape project emerges free from responsibility (within its ethical framework), as successful intermediary between transformation and conservation, past and present, nature and culture.

Landscape as an instrument and tool to transform the world, as a discipline and attitude, and as a thought process which is starting to draw the attention of the power brokers. Arising as an answer for innovative solutions, capable of supporting a new approach to the way people interact with each other and the world - a new policy.

Landscape as a deciphering tool for complex realities that surround and include us; to which we chose to belong; as an understanding of the mechanisms with which we constantly interact in order to survive and that are permanently changing in an always revolving dynamic. It is at the same time, a tool that guides our tastes, our lives, our incessant efforts to alter the world and survive in it. Landscape as a set of rules, thoughts and ethics will allow the definition of new ways in which to represent the world and man. New ways of thinking, acting and living so desperately sought for by humanity for decades and yet without achieving a resolution.

nature et culture.

Un instrument pour comprendre l'avenir et un outil pour changer, le paysage comme un objet, comme une attitude, et comme cadre de pensée, doit être considéré comme la réponse aux solutions nouvelles et innovantes par les forces du pouvoir ; solutions capables de soutenir une nouvelle approche de la façon dont les hommes se comportent les uns avec les autres et avec le monde qui les entoure, aujourd'hui et dans l'avenir : une nouvelle politique.

Le paysage est un instrument de compréhension du monde, de décodage des réalités complexes qui nous entourent et nous comprennent et que nous choisissons de faire part et d'interagir de façon permanente. Le paysage est un instrument de compréhension des mécanismes avec lesquels nous participons continuellement pour survivre et que nous changeons constamment dans une dynamique de renouvellement. C'est aussi un outil d'orientation de nos gestes, de nos vies et de nos efforts permanents pour changer le monde vers une meilleure viabilité. Le paysage est comme un ensemble de techniques, comme une attitude, comme la pensée et l'éthique qui permettent la construction de nouvelles façons de représenter le monde et l'homme à l'intérieur. Ce sont les nouveaux modes de penser, d'agir et de vivre que les communautés humaines recherchent si désespérément depuis des décennies, de façon spectaculaire et surtout sans résultat.

با وجودی که تمامی رویکردهای علمی و فنی به فهم جهان قرائتی معترض به واقعیت جهان ارائه می‌دهند، اما منظر جهان را با دو نوع از واقعیت معرفی می‌کند، یکی عینی که قرائت دیدگاه‌های ممکن علم و فن آوری را فرا می‌گیرد و دیگری واقعیتی ذهنی که به فهم قرائت‌های انسان‌ها از خوانش‌های مختلف اجتماعی و فرهنگی منتج شده از واقعیت عینی می‌پردازد. منظر، در فضای جامعه‌ای که از نگرش‌ها و ایده‌های فهم جهان و بیانات دوره روشنگری دوری می‌جوید، سعی دارد تا در نخستین گام رویکردی اخلاقی بر پایه شرایط ناپایداری کشورها و عدم ثبات و تحول دائمی جهان ارائه دهد. فنا، بی‌ثباتی و ناپایداری گروهی از این مفاهیم با مفهوم ثبات و دوام که ساختار "دنیای جدید" را ساخته‌اند، عمیقاً در تضاد هستند. از ویژگی‌های اخلاقی این نوع تفکر موقعیتی است که تفکر ساختار یافته پیرامون مفهوم منظر و زمان در آن هدایت می‌شوند. زمان به عنوان مفهومی اساسی در درک منظر، از لحاظ فنی عملی متمایز کننده میان پروژه منظر و دیگر رویکردها به واقعیت و پیش‌بینی آن است. در نگاه بسیاری از مردم پروژه منظر در لحظه‌ای با رجوع به فرآیند تحول به سرعت محقق می‌گردد اما برخلاف این عقیده، منظر پروژه را به شکل دنباله‌ای از لحظات می‌داند که طی آن عوامل فیزیکی به شکل فضایی تعریف می‌شوند. از سوی دیگر در تعریفی غیر تکنیکی اما انتزاعی‌تر، زمان در منظر پیوستگی سیال دارد بدین معنا که زمان حال لحظه‌ای پایدار در برابر تغییر و تنها اتصال‌دهنده ساده گذشته و آینده است.

جوامع بشری و غیربشری از جمله حیوانات و نباتات تأثیرات مرتبطی از چرخه تحول خود بر جهان دارند. این تفکر، همچون معماری پیشنهاد اختراع و طراحی سازمان فضایی از مکان‌های مسکونی توسط انسان را می‌دهد اما در مقابل، این فضاها را دارای سیستم‌های پویا، یکپارچه و پیچیده برمی‌شمرد که نه تنها شامل بشر بلکه شامل سایر ساکنان زمین نیز می‌شود. همانند بوم‌شناسی (اکولوژی)، جهان را ترکیبی از سیستم‌های پیچیده می‌داند که برای ادامه عملکرد خود وابسته به بشر هستند، اما درست برخلاف آن امکانی از مصالحه بین نیازها (یا خواسته‌ها) بی‌بیان شده، شناخته‌شده یا فرض‌شده از تحول جوامع بشری و وضعیت سلامت سیستم را با توجه به نحوه هدایت تحول جهان آرایه می‌دهد و هدایت این تحول به نام پروژه منظر که ابزار تمایز روش‌شناسانه منظر است دارای یک مفهوم واحد است. همان‌گونه که علوم مختلف فرآیند آفرینش طبیعی جهان را توضیح می‌دهد، تفکر مرتبط با مفهوم منظر نشان می‌دهد که جهان چگونه خود را مانند علوم زمین‌شناسی، هواشناسی، گیاه‌شناسی، جانورشناسی و غیره از طریق سکانش‌هایی دقیق تشریح می‌کند. اما برخلاف روش‌های تخصصی این بینش تأکید می‌کند بدون در نظر قرار دادن سایر دیدگاه‌های جهانی و مصنوعی از تمام جنبه‌های آینده و بدون تجزیه و تحلیل جامع و فراگیر موضوعات به گونه‌ای که باعث خوانش جهانی و پیوسته از عالم شوند، این دانش هیچ نیست.

systems that include all the communities sharing the territory. Similarly to Ecology, that interprets the world as a set of complex systems (of which man is part of) and whose healthy functioning depends completely on man, Landscape Architecture also considers the conciliation of the need for transformation. This need or desire for transformation, expressed, recognized or whimsically imagined by human communities can be conciliated with that healthy condition of the system by a conscious guidance of the transformation. To this orientation of the transformation process we call project or landscape project, and it defines the instrument that methodological distinguishes Landscape as a discipline. As well as the diverse sciences that describe the natural and anthropic processes in the world, the thought behind the concept of Landscape believes the world can be explained by the possibility of understanding precise and confined frameworks – Geography, Geomorphology, Architecture, Ecology, Mesology, Pedology, Geology, Meteorology, Botany, Zoology etc. However, Landscape unlike these specialized subjects, insists on a global understanding of every aspect each discipline focuses on, without a fragmented

interpretation of reality or a generalist withdrawal. This attitude allows for a comprehensive interpretation of reality, without which we would never effectively understand it. Landscape, like all technological and scientific approaches to understanding the world focus on an objective reading of reality but, unlike them, understands the world as simultaneous and inextricably consisting of two realities. This understanding reads the world as two complementary realities; one, the understanding of scientific/technological keys code, and the other more subjective reality provided by personal background. Landscape in a gap created by a society that has worn itself out in its capacity to come up with new ways of understanding and representing the world. Not only representing it but also representing the relation between man and world, a collection of disciplines, attitudes and ideas directly descending from the Illuminism proposes an ethical approach based on the consideration of the shifting state of the world, instability and dynamics. Landscape proposes an ethical approach on the transitory condition of the world and its capacity to generate ways of understanding. Ephemeral, instable and impermanence are notions that are profoundly different from the ideas of

nomme Projet, projet de paysage, est l'instrument qui distingue méthodologiquement que le paysage a un sujet.

Comme les diverses sciences décrivent les processus naturels et anthropiques du monde, la pensée liée avec le concept du paysage croit que le monde lui-même, s'explique dans des cadres autonomes précis comme la pédologie, la géologie, la météorologie, la botanique, la zoologie, etc., mais au contraire d'un chemin spécialisé, il insiste sur ce que sans une vision globale et synthétique de tous les aspects provenant de chaque analyse du sujet, sans la distance globale qui permet une lecture globale et non fragmenté de la réalité, notre compréhension n'est rien.

Comme toutes les approches scientifiques et technologiques à la compréhension du monde, il propose une lecture objective de la réalité, mais en fait le paysage comprend que le monde est composé en permanence de deux réalités, une objective qui comprend plusieurs clés de lecture de la science et de la technologie, et une autre, subjective qui comprend la lecture de chacun de nous, avec les différentes lectures sociales et culturelles que nous avons construites à partir de la réalité objective.

Le paysage, dans l'espace où la société fuit les sujets de collecte, les attitudes et les idées capables de comprendre et de représenter -provenant de la période

du Siècle des Lumières ; propose en premier lieu une approche éthique fondée sur l'état de l'éphémère du monde dans l'instabilité et la dynamique.

Ephémère, instable, non-permanence, sont un groupe de notions en contraste profond avec les idées de stabilité et de permanence qui structurent le "Nouveau Monde" construit.

De caractère éthique, le paysage est aussi la position qui guide la pensée structurée autour de la notion de paysage et de temps. Concept fondamental pour la compréhension du paysage, le temps est un facteur technique de distinction entre le projet de paysage et d'autres approches de projet à la réalité et aux prévisions. Tous, considèrent le projet comme un instant dans la réalisation, un seul instant se référant au processus de transformation. A l'inverse, le paysage voit le projet comme l'évidence provenant d'une séquence de moments de la définition spatiale obtenue avec le travail de plusieurs agents physiques.

D'autre part, en quelque sorte, le temps, moins technique et plus abstrait, dans le paysage, est compris comme une continuité fluide, où le présent ne signifie pas un angle arrogant de changement, mais est un simple lien entre le passé et le futur.

Un avenir créatif est obtenu grâce à la capacité du projet de la transformation des rapports de production de la construction entre l'homme et les lieux. Les projets sont construits sur la position humble de chercher à présenter dans un délai

فکری دارد که به عنوان پاسخ و راه‌حلی نوین و خلاقانه در به دست گرفتن نیروهای قدرتمند شناخته می‌شود. راه‌حلی‌هایی که قادر به حفظ رویکردی جدید با شیوه‌ای است که در آن بشر با یکدیگر و با جهان اطراف خود و در آینده با نوادگانش در ارتباط است. به عبارتی دیگر سیاستی جدید.

این رویکرد وسیله فهم جهان و رمزگشایی واقعیات پیچیده پیرامون ما است؛ رخدادهایی که ما در آنها دائماً مشارکت و تعامل داریم، مکانیسم‌هایی که پیوسته برای رهایی از تغییرات مداوم در آن مشارکت می‌کنیم و در عین حال ابزار هدایت حرکات، زندگی و تلاش‌های هر روز ما برای تغییر جهان به جهانی بهتر برای زندگی است. منظر مجموعه‌ای از تکنیک‌ها، رفتارها، تفکرات و اخلاقیاتی را شامل می‌شود که ساخت راه‌های جدید معرفی جهان و بشر زیست‌کننده در آن را ممکن می‌سازد. منظر راه‌های جدید تفکر، عمل و زندگی را ارائه می‌دهد که جوامع بشری سال‌های طولانی مستمرانه و ناامیدانه در جستجوی آن بوده‌اند.

آینده‌ای خلاق از توانایی یک پروژه در تغییر تنها از طریق ساخت‌وساز در روابط سازنده بین انسان و مکان محقق می‌شود. پروژه‌هایی که با نگاه ساده به زمان حال در دوره‌های طولانی‌تر یا در زمان درخشش خود ساخته شده‌اند دنیای معاصر را با پذیرش تأثیر عناصر جدید در تحول به عنوان رابطی میان گذشته و آینده و به عنوان اتصال‌دهنده زمان و جریان از طریق مفهوم پیوستگی زمان تضمین کرده‌اند. از آنجا که تحول در زمان معاصر نسبت به بهره‌وری (بهره‌وری ابتدایی) و تنوع خلاق خواهد بود، باید به نوعی اطمینان خاطر دهد که ما جهان را با نامساعدترین شکلش برای نسل‌های آینده به جای نگذاریم.

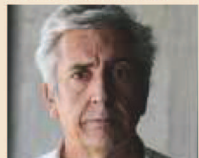
هدایت و پشتیبانی از ارزش‌ها (بهره‌وری و تنوع) پایه‌های اخلاق را در هر پروژه تشکیل می‌دهد. دگرگونی‌ها با در نظر گرفتن امکان برآورده شدن نیازهای تغییر و پیشرفت امکان‌پذیر هستند، نیازهایی که علی‌رغم اهمیتشان برای جوامع، بسیار عمیق و توجیه‌پذیر هستند. این دسته از فرآیندها در ارتباط سالم بین آینده و گذشته به عنوان زمانی که مداوم (انسجام روند در منظر از طریق زمان) و تنوع را ممکن می‌سازند قرار می‌گیرند.

پروژه منظر عمدتاً از طریق چارچوب اخلاقی و با تأکید بر آداب، روندها و سلیقه‌ها محقق می‌شود و بنابراین واسطه‌ای میان تحول و حفاظت، گذشته و آینده، طبیعت و فرهنگ و نقشی مورد نیاز برای بشر است.

منظر به عنوان وسیله‌ای برای فهم آینده و ابزاری برای تغییر آن ذهنیت، روش و چارچوبی

landscape. the Context for Perception of Transition

João Nunes, Professor of Landscape Architecture, Lisbon Polytechnic Institute, founder and director of Landscape Architecture Atelier PROAP
joao.nunes@proap.pt

João Nunes, Professeur de Paysage à l'Institut Polytechnique de Lisbonne, Fondateur et Directeur du Bureau de Paysage PROAP
joao.nunes@proap.pt

Landscape is a word with a range of meanings. From the commonplace meaning related to the visual perception of a view or a picturesque scene (spontaneous or produced), to the depiction of a complex mechanism. It allows the prediction of the performance of sites, synthesis of natural and cultural functioning of the min-

and of an imaginary realm. All of these described, explained and predicted in their genetic, metabolic, natural and cultural aspects.

The word Landscape becomes interesting when it refers to a range of definitions within profound contemporary framework. Therefore, in the near future, it can become a decisive

intermediary between man and world.

world and its inhabitants, Landscape studies are actively oriented to the permanent need of transformation. Transformation moved by either technological, ethical, ambition or oneiric reasons. rarely find answers for Mankind for a long time.

Somewhat like Geography, that takes interest in the description of the world and its inhabitants, Landscape studies are actively oriented to the permanent need of transformation. Transformation moved by either technological, ethical, ambition or oneiric reasons.

Just as Geomorphology, which focuses on the evolutive history of sites and physical transformation processes, but on the contrary to this discipline, it includes the understanding of the communities, human and non human, animal and vegetal, as important vectors of the transformation itself.

Like Architecture, that designs the spatial organization of places inhabited Landscape Architecture also considers the sites as dynamic and integrated

Le Paysage. fond de la perception de l'évolution

Le paysage est un mot aux significations diverses. Du sens commun en ce qui concerne la perception visuelle d'une vue panoramique ou un cadre pittoresque avec une origine spontanée ou délibérée, jusqu'au sujet d'un mécanisme complexe qui permet la description, l'explication et la prévisualisation des lieux à travers le monde. Ces lieux, pour être vus, ont le résultat synthétique des opérations naturelles et culturelles du monde minérales et biologiques, de la réalité physique objective, et l'univers de l'imagination. Leur description, l'explication et la prévision de leurs vues génétiques, métaboliques, naturelles et culturelles.

Dans la réalité, le mot paysage devient intéressant et pertinent quand il se réfère à l'univers des significations qui définissent le cadre d'une pensée contemporaine qui, sans aucun doute, sera le médiateur le plus important dans les relations entre l'homme et le monde dans un avenir proche.

Cette réflexion inclut un moyen de lire et de comprendre le monde qui naît de l'approche méthodologique garnissant l'écart entre les différents sujets et la technique, avec leurs si longues quêtes fragmentées de réponses que l'humanité recherche dans le désespoir.

En tant que géographie, cette pensée est intéressée par le monde et la description de ses habitants mais au contraire de la géographie, elle guide dans un cours de proposition, un projet actif et conscient de la nécessité permanente de la transformation du monde par la technologie, l'éthique ou les raisons ambitieuses.

En tant que géomorphologie, cette pensée est s'intéresse à l'évolution historique des lieux et à ses processus de transformation physiques, mais elle inclut la compréhension des communautés. Les communautés humaines et non humaines, l'animal et le végétal ont des vecteurs pertinents de leur propre processus de transformation.

En tant qu'architecture, le paysage propose l'invention et la conception de l'organisation de l'espace des lieux habités par l'homme, mais à l'opposé il juge que ces lieux disposent de systèmes complexes et dynamiques d'intégration incluant toutes les communautés avec qui l'homme partage le territoire qu'il habite.

En tant qu'écologie, il lit le monde manifestement constitué par des systèmes complexes qui comprennent l'homme (qui dépendent de l'homme sa bonne santé), mais à l'opposé de l'écologie, il voit une possibilité de conciliation entre les besoins de transformation exprimés (ou dans le futur), reconnus ou délibérément imaginés par les communautés humaines, avec l'état de santé du système en fonction de l'orientation de la transformation. Cette orientation de la transformation qui se